

nen, der udfører opgaver, som hører under vedkommende stående udvalg, mens borgmesteren som udgangspunkt, jf. § 64 a, stk. 1, 2. pkt., leder den del af den kommunale administration, der udfører opgaver, som ikke hører under et af de stående udvalg.

I de kommuner, der vælger at indføre et styre efter disse regler, må hvervet som udvalgsformand på grund af den administrative ledelsesfunktion betragtes ikke blot som et deltidshverv, men som et fuldtidshverv.

Endelig har rådmænd (som p.t. findes i Århus) og udvalgsformænd i kommuner med mellemstyreformer (som p.t. findes i Odense og Aalborg) og borgmestre i København, i modsætning til menige medlemmer af kommunalbestyrelsen omfattet af § 16 b, stk. 1, i den kommunale styrelseslov, ikke ret til fravær fra arbejdet efter stk. 1, jf. § 16 b, stk. 2.

På linje med borgmestre bliver også magistratsmedlemmer og visse udvalgsformænd i København vederlagt med beløb, der modsvarer et vellønnet fuldtidsarbejde. Indenrigsministeren besidder kompetencen til lønfastsættelsen, jf. § 34, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse. Magistratsmedlemmerne og udvalgsformændene i København aflønnes således med et årligt vederlag på mellem 451.023 kr. og 610.977 kr., alt afhængigt af, hvilket løntrin de befinder sig på.

På samme måde som borgmestre og rådmænd er også medlemmer af Folketinget tillagt store kompetencer og beføjelser samt ufravigelige pligter, jf. grundlovens bestemmelser.

Medlemmer af Folketinget er først og fremmest forpligtede til at overholde grundlovens bestemmelser, hvilket fordrer indsigt i denne og vedvarende overvejelser om grundlovsmæssigheden i forbindelse med de daglige gerninger i embedets virke fra medlemmernes side.

Endvidere tilfalder der medlemmerne en række kompetencer, jf. grundloven og bestemmelserne i lov om valg til Folketinget, som medlemmerne i det daglige virke har ret til at gøre brug af.

Reglerne for vederlæggelse af folketingsmedlemmer er hjemlet i folketingsvalglovens § 108. Grundvederlaget svarer til lønvederlaget for statstjenestemænd på skalatrin 51 og udgør 503.954 kr.

Folketingsmedlemmernes vederlæggelse ligger på linje med borgmestrenes og må derfor fuldt ud betegnes som egnet til opretholdelse af en almindelig levestandard. Den nuværende retstilstand på området – det vil sige, at dobbeltmandater er tilladt – kan derfor hel-

ler ikke begrundes i ringe vederlæggelse af folketingsmedlemmer.

Det bemærkes endvidere, at Europa-Parlamentet den 12. juni 2002 vedtog en revision af akten om direkte valg af repræsentanter til Europa-Parlamentet, hvori der tilføres et forbud mod dobbeltmandater i form af medlemskab af Europa-Parlamentet og et nationalt parlament gældende fra 2004. I Rådets forslag (8964/02 PE 49 INST 54 artikel 6 b) til Europa-Parlamentet hedder det således, at et medlemskab af et nationalt parlament er uforeneligt med et sideløbende medlemskab af Europa-Parlamentet fra valget i 2004. Den formelle vedtagelse i Rådet blev foretaget den 25. juni 2002. Der henvises også til Rådets afgørelse af 25. juni og af 23. september 2002 om ændring af akt om almindelige, direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet, knyttet til afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom (2002/772/EF, Euratom). Tilbage er kun ratifikationen i det danske Folketing, hvor regeringen har fremsat lovforslag herom i forbindelse med en ændring af valgloven, jf. L 21 i folketingssamlingen 2003-04.

Såfremt nærværende lovforslag og akten om direkte valg af repræsentanter til Europa-Parlamentet vedtages, vil danske folkevalgte politikere ikke længere kunne besidde mere end én fuldtidsstilling inden for det politiske system.

Endvidere er det ud fra en etisk betragtning ikke rimeligt, at politikere valgt til fuldtidsstillinger som borgmestre henholdsvis folketingsmedlemmer besidder mere end én fuldtidsstilling inden for det politiske system i Danmark. Det må forventes af en valgt politiker, at denne drager tilstrækkelig omsorg for sit daglige fuldtidsarbejde, der aflønnes som sådant, hvilket i borgmestres og folketingsmedlemmers tilfælde ikke er foreneligt med bestridelsen af flere fuldtidsstillinger.

Vælgerne kan med rette forvente, at deres valgte repræsentanter tager sig den fornødne tid til at udføre de af deres mandat udspringende beføjelser og pligter. Opgaverne for folketingsmedlemmer og borgmestre er hver især af et sådant omfang, at man ikke på samme tid kan varetage vælgernes interesser i begge stillinger på tilfredsstillende vis.

Med en foreslået ikrafttræden den 1. januar 2006 er det tilsigtet, at loven først får virkning fra den kommende kommunale valgperiode og dermed ikke berører de i dag valgte borgmestre m.fl.